

Αριθμός 93

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,
4 ΤΟΥ 1966, 31 ΤΟΥ 1969 ΚΑΙ 7 ΤΟΥ 1979)

Κανονισμοί γενόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Ἁγίου Ἀθανασίου.

Τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Ἁγίου Ἀθανασίου, ἑνασκούν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοικήσεις καὶ Βελτιώσεις) Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθούτους Κανονισμούς:

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσεις καὶ Βελτιώσεις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Ἁγίου Ἀθανασίου 1980 καὶ θὰ ἀναγιγνώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοικήσεις καὶ Βελτιώσεις) Κανονισμῶν Ἁγίου Ἀθανασίου 1974—1979 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων «οἱ βασικοὶ Κανονισμοί»), οἱ δὲ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοικήσεις καὶ Βελτιώσεις) Κανονισμοὶ Ἁγίου Ἀθανασίου 1974—1980.

Ἐπίσημος
ἐφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον :
5. 7.1974
1.12.1978
1. 6.1979.

2. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 123 τοῦ ἀκολουθούτου νέου Κανονισμοῦ ἀριθμοῦμένου ὡς 123Α:

«123Α—(1) Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης ἢ κάτοχος οἰκοπέδου ἢ ἀνοικτοῦ χώρου ὀφείλει νὰ διατηρῇ τοῦτον καθαρὸν καὶ ἀπηλλαγμένον ξηρῶν χόρτων εἴτε φυομένων εἴτε μὴ ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἀντικειμένου τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ὄχληριαν ἢ εἶναι ἐπιβλαβὲς εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἢ ἀποτελεῖ ἀσχημίαν ἢ ἀντίκειται εἰς τὴν καλὴν ἐμφάνισιν τῆς περιοχῆς Βελτιώσεως.

(2) Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ κάτοχος τοιοῦτου οἰκοπέδου ἢ ἀνοικτοῦ χώρου ἀρνηθῇ ἢ παραλείψῃ νὰ προβῇ εἰς τὸν καθαρισμὸν τούτου, τότε τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸν καθαρισμὸν τούτου, τὰ δὲ ἔξοδα καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου.».

3. Ὁ Κανονισμὸς 134 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου Κανονισμοῦ:

«134. Τὰ ἀκόλουθα τέλη δέον νὰ πληρῶνωνται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου οἰουδήποτε οἰκήματος ἐντὸς τῆς περιοχῆς Βελτιώσεως διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν σκουβάλων, ἦτοι:

(α) Ἐν σχέσει πρὸς οἰκίαν ἢ διαμέρισμα πολυκατοικίας, κατ' ἀσθημα ἢ ἀποθήκην θὰ πληρῶνεται τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £20 κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου.

(β) Ἐν σχέσει πρὸς ἐργοστάσιον, βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν ἢ κέντρον ἀναψυχῆς νὰ πληρῶνεται τέλος καθοριζόμενον εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῶν £500 κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου.

(γ) Ἐν σχέσει πρὸς ξενοδοχεῖον, οἰκοτροφεῖον, ὠργανωμένα διαμερίσματα καὶ τουριστικὰς ἐπαύλεις θὰ πληρῶνεται

τέλος καθοριζόμενον εις έκαστην περίπτωσιν υπό τοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαίνειν τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων λιρῶν (£3,000) κατ' ἔτος ἢ μέρος τούτου.»

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 42/74.)